

A JERUZSÁLEMI TEMPLOM

Kispál Csilla

A jeruzsálemi templom

Szívet ér a rozsdá,
nyomul a közöny.
Zuhog a szószékről
a nagy szóözön.

Alszik itt a jónép
Igére hajtott fejjel.
Oroszlánokat táplál
a pépes étellel.

Akárcsak egy kriptá,
kívül csupa máz,
de befelé halált
lehel ez a ház.

Dohos kárpitja mögül
kiszorul a hit.
Zárva tartja Elöttem
makacs kapuit.

Megrendül magában
s megbotránkozik,
mikor hallja beszűrődni
az Élet hangjait.

Megyek az Úton köztetek, gyermekek,
Én szép, szomorú Bolond.
Vérem gyöngyeit szórom elétek
s hátam görnyeszti a gond.

Terhemet a szenvedés
koptatta simára.
Kezem a végzetemen
kulcsolom imára.

Mit bánom Én,
ha átlépek az erkölcsöt,
csak e holt fa teremjen végre
méltó gyümölcsöt.

Forrás: www.keresztenydalok.hu